

Begrundelse

Den 8. oktober 1990 blev der i Køge startet en daghøjskole for arbejdsskadede. Højskolen blev oprettet i fritidslovens regi under AOF i Køge som den første af sin art i Danmark. I 1993 blev skolen selvstændig med støtte fra folkeoplysningsudvalget i Køge, så skolen kunne fungere efter reglerne om specialundervisning. Det betød blandt andet, at elevernes egenbetaling var en fjerdedel af lærerlønnen, og det svarer til det halve af, hvad det normalt kostede at gå på aftenskole. Forening og skole benytter sig i dag i fællesskab af lokaler ved Køge Tekniske Skole, lokaler, som Køge Kommune har stillet til rådighed. Samme sted låner skolen også lokaler af Køge Scenen. Alle forhold er små, men det føles trygt at færdes der, og i undervisningen vises der stor hensyn til den enkeltes arbejdsskade. Profilen på brugerne er forskellig, men alle har de været udsat for ulykker eller nedslidning på deres tidligere arbejdsplads. Fysiske skader som ryglidelser, høreskader, hjerneblødninger og malersyndrom samt psykiske lidelser som følge af det traumatiske ved f.eks. at blive bevægelseshæmmet og samtidig sat uden for arbejdslivet. En positiv faktor ved skolen er, at der for de skadelidte findes mulighed for kontakt med andre i samme situation og mulighed for at dele problemer og bekymringer med andre. Undervisningstilbuddene og samværet med andre er ligeledes med til at undgå isolation i hjemmet. Skolen har givet de arbejdsskadede øget livsindhold og dermed selvværd. Det er vigtige faktorer for, at personen kan komme videre i livet som et helt menneske. Skolelederens arbejdsopgaver er mangfoldige, og arbejdstiden er på ca. 30 timer ugentlig. Hun er aflønnet af kommunen og modtager mellem 20.000 og 25.000 kr. om året, hvilket er et meget lille beløb i forhold til arbejdsindsatsen.

Svar (12/12 02)

Undervisningsministeren (Ulla Tørnæs):

Jeg gør indledningsvis opmærksom på, at jeg ikke har kendskab til Arbejdsskadeskolen i Køge. Af begrundelsen for spørgsmålet fremgår imidlertid, at skolen får støtte fra folkeoplysningsudvalget i Køge Kommune. Jeg antager derfor, at der er tale om en folkeoplysende forening (aftenskole), der efter folkeoplysningsloven (lovbekendtgørelse nr. 924 af 5. oktober 2002)

som ændret ved § 1 i lov nr. 149 af 25. marts 2002) tilbyder folkeoplysende voksenundervisning til deltagere med handicap i relation til undervisningen i et konkret emne.

Jeg kan oplyse, at den frie folkeoplysende virksomhed bygger på det frie initiativ, den frie deltagelse og det frie emne- og lærervalg, som denne virksomhed har bygget på i mere end 100 år. Jeg har ingen mulighed for at yde støtte til en enkelt aftenskole. Det er efter folkeoplysningsloven kommunalbestyrelsen, der skal sikre rammerne for, at børn, unge og voksne kan etablere og tage del i den frie folkeoplysende virksomhed. Det er således den enkelte kommunalbestyrelse, der yder bl.a. tilskud til undervisning m.v. og stiller offentlige lokaler til rådighed.

Jeg fremsatte den 30. januar 2002 lovforslag (L 79) om bl.a. ændring af folkeoplysningsloven. Baggrunden var bl.a., at regeringen har et generelt ønske om at vurdere det samlede offentlige udgiftsniveau kritisk. I den forbindelse har det været naturligt også at overveje, hvor meget det offentlige skal betale til den fritidsorienterede, ikke-kompetencegivende del af uddannelsessektoren, hvortil aftenskolerne hører, og hvor meget de personer, som benytter sig af tilbudene, skal betale.

Folketinget vedtog den 19. marts 2002 loven, hvorefter kommunerne fra den 1. januar 2003 maksimalt må give tilskud til at dække 1/3 af aftenskolernes samlede udgifter til aflønning m.v. af lærere og ledere, mens de hidtil har måttet give tilskud til op til 2/3 af lønudgifterne på den enkelte aftenskole.

Efter de hidtil gældende regler udløste en deltager, der er handicappet i relation til undervisningen i et konkret emne, ved tilskudsberegningen 3,5 deltagertimer pr. undervisningstime. Efter de nye regler kan kommunalbestyrelsen beslutte at yde supplerende tilskud til udgifter til aflønning m.v. af ledere og lærere inden for den folkeoplysende voksenundervisning for deltagere med handicap i relation til undervisningen i et konkret emne. Det er kommunalbestyrelsens afgørelse, om der skal ydes supplerende tilskud til denne undervisning og i givet fald i hvilket omfang. Kommunalbestyrelsen fastsætter en tilskudsmodel, hvoraf må fremgå, om og i givet fald i hvilket omfang en konkret tilskudsordning kan tilgodese handicappede deltagere.

Efter de hidtil gældende regler måtte det samlede tilskud til undervisning af deltagere med handicap i relation til undervisningen i et